

L.3543E

ΑΦΙΞΙΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ Δ. ΜΠΑΡΟΥΤΖΗ ΕΝ ΠΟΤΑΜΩ

Περὶ ὥραν 6 Μ. Μ. ἀφίχθεις ἐντοῦθα ὁ ὑποψή-
φιος Δήμαρχος κ. Μπορούτζης ἐγένετο δεκτός ὑπο
τοῦ λαοῦ μετ' ἀκρατήτων ἐπευφημιῶν ὁμέσως ἐξ
λαῶν τὸν λόγον εἶπε τοιαύδε.

Ἐγὼ κυκίριοί μου θὰ κάμω τὸ πανηγύρι ποῦ ἀ-
φανίστηκε διότι λείπει ἡ Φιλαρμόνικα μέβριλα καὶ
κιθάραις, ὅλα μὲ ἐξοδα τοῦ Δήμου «Εὐγε.»

Ἐγὼ ἐπῆγα εἰς τὰ κτήματα τοῦ Λέση καὶ ἐγεί-
νηκα γενικός ἐπίτροπος καὶ χωρὶς νὰ ἔχω κληρο-
νομία ἀπὸ τὸν πα—πατέρα μου, οὐ, οὐ, οὔτε προί-
κιά, πρόμπιο ἕκαμα ἀμπέλια ἐλαίας λουτροβιά
δικά μου, καί, καί, ἔχομα καί, καί, γιὰ δικηγόρο
δὲν εἶναι ἔτσι; ἔτσι εἶναι. Λοιπὸν δὲν μοῦ πρέπει
ἐμένανε, ἐμένανε μοῦ μοῦ πρέπει καὶ τὰ ἀνάκτορα
καὶ καὶ βασιλείο νὰ κυβερνήσω (ἐπευφημίας παρα-
ταταμμένα)

Ἐγὼ θὰ μπάσω στὸ Δήμο ἀπὸ ὅλαις ταῖς μπά-
τες πιναπῆ καὶ καὶ γιὰ τὸ λιτό, πρόμπιο θενάμαι φί-
λος καὶ καὶ εἰς τὰ ἀμπέλια μου πιναπῆ θὰ πέρνω
ὅλο Ποταμίτες πρόμπιο, καὶ θὰ τὰ κάμω πα-
ναπῆ ὅλα καὶ ἀκόμα πλειότερα ἀπὸ ὅσα εἶπα δὲν
εἶναι ἔτσι; ἔτσι εἶναι (εὐγε) (μερικοὶ Μπράβο μπρά-
βο σιὸρ Μπορούτζη.)

Ἐγὼ θὰ κάμω πιναπῆ καὶ ἀγροφυλακῆ καὶ θὰ
κάνω νὰ πληρώνουν οἱ κύριοι, καὶ ἡ πιτουλίτις θὰ
εἶναι πιναπῆ κάθε βράδυ διὰ τὴ φύλαξι τοῦ τόπου.
(ζητωκραυγαί.)

Ἐεεε ὡ θαθαθὰ ξεχώσω τὸ Ποτάμι πιναπῆ καὶ
καὶ θὰ τὸ πλατώνω γιὰ νὰ πέρνουμε πιναπῆ τὰ
προϊόντα στὴν χώρα πιναπῆ μὲ μαζονες πρὸς ὄφ-
λος τοῦ Δήμου

Ἐγὼ ἕκαμα στὸ Παλάτι καὶ ὁ Ἄρμος ἡς πιναπῆ
μοῦ εἶχε ὅλη τὴν διαχειρίσιν, εἰςίμουνα πιναπῆ
καὶ μὲ τὸν σιὸρ Τόττη, δὲν εἶναι ἔτσι; ἔτσι εἶναι.
(Μάλιστα, Μάλιστα.)

Ἐγὼ ἔχω τρικασσιῶνε νοματέονε δουλειὰ πιναπῆ
καὶ Δήμαρχος ἐν δὲν μείνω θὰ πέρνω πιναπῆ ὅλο
Ποταμίτες διότι μὲ εὐχριστήρατε σὰν νάμουνα καὶ
καὶ καὶ καὶ βασιλείας πιναπῆ. Ζητώωωω.

Ἐγὼ καθὼς σὰς εἶπα καὶ προχθὲς πιναπῆ σὺν
λάλόβη ὁ Δήμος ἀνάγκη γιὰ χορήγια ἐγὼ θὰ πέρνω
διὰ τῆς ὑπογραφῆς μου ἀπὸ τὴν Γράψιζα ὅσα θέ-
λετε γιὰτὶ εἰςίδα τὴν καρδίαν σας πιναπῆ. (Ζητω-
κραυγαί καὶ ἐπευφημίας παραταταμμένα.)

Μετὰ ταῦτα εἰς ἐκλογεῖς προσηγόρευσε τάδε:

«Ἀξιότιμε Ὑποψήφιε!

«Ὑπὸ ἀνεκφράστου χιτῆς καταλυμδίνουμι, διὰ
τὴν ἀνατεθειτά μοι ἐντολήν παρὰ τῆς ἐλευθέρως
μερίδος τῶν ἐκλογεῶν Ποταμοῦ ὅπως ἐκφράσω
Ἐμὲ ἐν ὀλίγοις, κατὰ τὴν πάνδημον ταύτην, πινη-
γυριν, ἐπὶ τῆς ὑμετέρᾳ ἀφίξει ἡ: μέρος λαμβάνουσι
καὶ διάφοροι παρεπιδημοῦντες χάριν τῆς ὀμηγύρεω,
ταύτη; ξένοι. Ἄδυναται βεβαίως, Κύριε, καὶ ὁ δει-
νότατος τῶν ῥητόρων νὰ ἐκφράσῃ τὰ συμπιθῆ πρὸς
ὁμᾶς αἰσθήματα τῶν ἐνταῦθα κύκλω ἡμῶν περιστα-
μένων, αἰσθήματα εἰλικρινῆ, ἀπορρέοντα ἐξ ἐμδρι-

θοῦς μελέτης, καὶ ἐκ παραλληλισμοῦ τῶν βίων τῶν
ἐπιπριψάντων ἐπιλωματικῶν ἀνδρῶν, οἵτινες διὰ τῆς
σταθερᾶς καὶ μεγαλεπιβούλου ἰδέας τῶν, κατηύγα-
σαν τὴν οἰκουμένην ἄρισαν.

«Καὶ βεβαίως, Κύριε, διότι τίς; τῶν πολιτικῶν
τῆς ἡμετέρας ἐποχῆς κατώρθωσε, ἀλλ' οὔτε καὶ
ἐφαντασθῆ τὰ μεγαλὴν σημασίαν ἔχοντα σχεδιά-
σας; οὐχὶ δημοκοπικὰ καὶ ἀτέθοια ἀλλὰ σχέδια πρω-
τοφανῆ, διανοίας ὡς ἡ τῆς ὑμετέρας ἐξόχου, καὶ
πρὸς ἐπίμετρον τῶν λεγομένων δὲν κρίνω ἀνοσον
νὰ ἀποταθῶ πρὸς ὑμᾶς, ὦ συμπολίται, καὶ νὰ ἀνα-
πολήσω ἐν τῇ μνήμῃ σας τὴν πολιτικὴν τοῦ Ἄν-
δρός τούτου ὁμολογίαν.

(Ἐνταῦθα ὁ ἀγορεύων ἀνέφερε τὰ ὅσα ὁ ὑποψή-
φιος ὑπεσχέθη διὰ τοῦ προγράμματός του νὰ πρά-
ξῃ καὶ τὰ ὅσα γινώσται τοῖς πᾶσι καθὸ δημοσιου-
θέντα παραλείπομεν.)

«Τίς Κύριοι; Τίς; εἰσδύων εἰς τὰ μυστήρια τῆς
πολιτικῆς ταύτης ὁμολογίας, τῆς πλινρους νεοφα-
νῶν σχεδίων καὶ ὑποσχέσεων, παρ' ἀνδρὸς οἷος ὁ ἐ-
νώπιόν μας παρουσιασθεὶς κ. Μπορούτζης; πεπροι-
κισμένος διὰ παντοίων ἐπιστημονικῶν γνώσεων καὶ
Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν δὲν ἤθελε κλίνῃ γόνυ ἐνώ-
πιόν του;

«Αὐτὴ ἡ ἱστορία τῆς ἡμετέρας νήσου θέλει ἀνα-
γράφῃ εἰς τὰς δελτοὺς αὐτῆς ἀνεξυτύλοις γράμμασι
τὴν πινδελμον ταύτην ἀγαλλίασιν ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ
Δημητρίου Μπορούτζη...»

«Ὅθεν, ὦ γενεαὶ καὶ προσῆτα τοῦ Δήμου Ἄνερ!
ἔγθῃτε τὸν δε τὸν τιμητικὸν στέφανον, ὄνπερ ἡ ε-
νεξόρητος μερίς τοῦ ἡμετέρου Δήμου προσφέρει
σας, ... Ἐθήρησον, Ναί! Ἐθήρησον, ἐκ τῶν σπασιῶν
σπινιον, ὡς ἱερὸν κειμήλιον ὑπεσχῆς, ἐν τῇ πινα-
κοθήκῃ τῶν αἰκιογενειακῶν σου βλαστῶν, ἵνα ὑπὸ
τούτου κολακευόμενοι οἱ ὑμέτεροι ἀπόγονοι, φανῶ-
σιν ἀνταξιοὶ τῆς τε ῥητορικῆς σου δεινότητος καὶ
τῆς ἀπαραμίλλου διασητικῆς ὑπεροχῆς τῶν ἐν τῷ
αἵματι τούτῳ πολιτευομένων.»

Ἦτα προπορευομένου τοῦ στεφάνου μετὰ κυαν-
λεύκου τοινίας φερούσης τὴν ἐπιγραφὴν τήνδε
**«ΤΟ ΠΟΠΟΛΟ ΜΗΑΣΟ, ΤΩ ΜΕΓΑΛΟΠΡΑΓ-
ΜΩΝΙ Δ. ΜΠΑΡΟΥΤΖΗ**

συνουθεύομενος μετὰ πολλῶν σημασιῶν ὀηθθεν ἄπα-
σαν τὴν ἐκτεταμμένην ἀγορὴν Ποταμοῦ, οὐχὶ ἀπαξ,
οἱ δὲ κάτοικοι ἐκ τῶν παραθύρων ἔρρανον αὐτὸν
οἱ ἀνθῶν καὶ γλυκυτυμῶν, φθισατες δὲ
εἰς τὸ τέλος τοῦ χωρίου ἐπὶ θὰ ἐπιβάνει τῆς ἀμά-
ξης, σιὰς ἐνώπιον τοῦ πλήθους εἶπε τάδε:

«Παιδιά δεδὲ, ἔχω λόγους νὰ α σὰς εὐχριστή-
σω γιὰ γιὰτὶ μοῦ κάμετε πράμα ποῦ οὔτε τοῦ Θεο-
τόκῃ δὲ τὸ κάμετε ποῦ εἶναι ὑπουργός, ἀλήθεια δὲ
εἶναι ἔτσι; παιδιά, ἔτσι εἶναι πιναπῆ. Μετὰ ταῦτα
ἰσπασθεὶς πολλοὺς τῶν παρευρισκομένων καὶ ἐπι-
ὄως τῆς ἀμάξης ἀνεχώρησεν ἐν μέσω τῶν ἐπευφη-
μιῶν τοῦ πλήθους.

Ἐν Ποταμῷ τῇ 21 Ἰουνίου 1887.

Τυπογραφεῖον «Ἀθηνᾶ»

756

Αρ. 610
696

VI 218